

19

Roliga Verser

Till den Vackra och Härliga Harp-Musiken
kallad

Den Walesiska Marschen

som

Spelades här af Herr Sjödén på den
Ryktbaraste Harpan i hela världen

och utförd

I denna visa uti alla grader från
Pianissimo till det rysligaste **Forte Fortissimo**.

Prisad af alla Tidningar!

I stället för Harpan får brickor och glas
användas, att accompagnera sången, men
akta Dig för värdinnan om hon får höra
klangen.

Tryckt för alla glada till denna jul.

Säljes endast denna dag af snälla
gossar.

Roligaste Julklapp. 25 P.

145
75-
68

Den Walesiska Marschen.

Pianissimo.

1. Hit kom i vintras öfver nordanfjell
Herr Sjödén med sin harpa på ryggen så snäll,
Spelte i Torneå, ack hur man var säll!
Spelte sen i U:borg båd morgon och båd qväll.

2. Sedan till Gamla Karleby han drog
Och på harpan så underbart herrligt han slog,
Hela Ny Karleby sen med storm han tog,
Hjertat ur hvar Jakobstads flicka nu han drog.

Piano.

3. Nu först man märkte huru han var snäll
Och i honom blef pinkär hvar Wasa mamsell,
Skolans söta flickor häfde opp ett gnäll
Och Sjödén slog harpan söt som en karamell.

4. Kaskö, Kristinestad han tjusade,
Mot hans harpa månghundrade harpor ljufligt le.
Honom att skåda B:borg längtade
Och der fick man harpan båd höra och båd se.

5. Nu sku han fara bort till Raumo med,
Men for vilse med harpan, det gick rakt på sned.
Klockan blef åtta, han mot elfva led
Och då blef i Raumo båd herr och flicka vred.

6. Ljuflig han kom dock, såg och segrade
Och hvar tärna begynte så tjusande le;
Och vid knyppeldynan än om Herr Sjödén
Drömmer Raumo tösen mång aftonstund allen.

Forte.

7. Nystad nu gälde harpans segertåg
Och der hurrades dugtigt uppå „Lifvets väg“.
Nädendal ensam stolt förbi han såg
Och så dyster blef der borgmästarn i sin håg.

8. Kom så till Auras sekelgamla stad
Och hvar konstvän blef deraf så hjertligt glad;
Lång var den dagen, hann dock mer ej till
Natten ut slog harpan sin underbara drill.

Fortissimo.

9. Herrarne i staden marschen lärde sig
Och den sjöngs der med känsla så djup och innerlig,
Och avancementet måste nu ge akt
Att i rätten gå just uti Walesisk takt.

10. Ekenäs blomsterströdde Herr Sjödén,
Ty nu sommar det var och i blommor stod hvar gren.
Stanna han kunde icke der och sen
Finna vi hans harpa i hufvudstaden ren.

11. Tusende hjertan vann hans harpa der
Och hur flärdlöst och älskvärdt hans väsende är.
Sjelfvaste Moberg slog upp kyrkans dörr
Som han för „Messias“ ej vågat öppna förr.

12. Ner uti fängelsernas natt han gick
Och af sjuka och döende hjertligt tack han fick.
Dårarna gladdes åt hans harpolåt
Och döfstumma brusto vid tonerna i gråt.

Forte.

13. Borgå, Lovisa, Fredrikshamn också
Uti harptoners vågor de fingo sig två.
Sedan till Wiborg tågade Sjödén,
Serdopol och Kexholm de fingo honom sen.

14. Wellamos tärnor uti Saimas sjö
Hela sommarn de varit hardt nära att dö,
Ty på stranden satt med sin harpa herr Sjödén
Och hans sträng den var, ack så himmelskt skön och ren.

15. Bländad af Hiitolas fröknars näpna list
 Nu han spelade ljufligen der en aftonqvist
 Och i hvarje hjerta ref han opp en brêche
 Bars af sockens herrar sen uti sin kalesch.

Piano.

16. Högt ifrån tinnarne af Olofsborg
 Han vid festen så vemodfullt qvad sin hjertesorg
 Och det var känsligt och så elegant,
 Och hvar flicka nös, så att det var riktigt sannt.

17. Heinola blommor han omtalas hört
 Och tyvärr ännu icke hans harpa dem rört;
 Dit och han skyndade, men han kom försent
 Utaf längtan vissnat af blommor tolf omtrent.

Pianissimo.

18. T:hus och T:fors fingo ut sin rätt
 Och i andelig skrud hade harpan sig klädt,
 From är den skälmen likavisst som nätt
 Finner nog i himlen en hederlig reträtt.
19. Sådan är sägnen om den segerstråt
 Som Sjäden med sin harpa har färdats framåt.
 Hade vägen varit ännu en gång så lång
 Nog den blifvit kort vid Walesiska marschens sång.

Slutvitz.

Kalle: „Hör Du bror Torsten! hvad tycker Du om harps-musik?“
 Torsten: „Nu förstår jag riktigt hvarföre Saul kastade spjutet efter David.“

Handwritten signature or scribble.